

”מָה רַבִּים נְשֵׂאֵינָם כְּבָר בְּיַגְיֵנוּ...”

חיים גורי

ראשון לציון
אתם במרכז

ראשון לציון
אגף עורשת ישראל

”בשביל גבורתם”

מיזם חינוכי לזכרם של בני ראשון לציון שנפלו
בקרבות ברמת הגולן במלחמת יום הכיפורים

שרה אשר- פנהלת אגף עורשת ישראל ובית יד לבנים

חיים דינר- יו”ר ועד המשפחות השכולות

אחראית המיזם והפקתו: עור אבן דגן- רכזת משפחות, חינוך והנצחה

ביוזמת בית יד לבנים
ראשון לציון

סמל סיילס-תמיר אליעזר

חטיבת גולני

נפל ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973)

בן 20 בנופלו

ילדותו

תמיר, בן אברהם וננסי, נולד ביום כ"ח באלול תשי"ג
(8.9.1953) בבאר-יעקב. לתמיר שלוש אחיות-פלורי,
רות, מיכל ושני אחים-ששון ויוסי. הוא למד בבית
הספר היסודי על-שם קרון בראשון-לציון ובבית-הספר
התיכון חשמונאים בבת-ים. תמיר היה תלמיד מצטיין,
ברוך כישרונות בתחומים העיוניים והריאליים ואף
בתחום הספורט עשה חיל רב.

נעוריו

תמיר נמנה עם חברי החוג הדרמטי בית הספר, השתתף בהצגות רבות, ולרוב שיחק בתפקידים הראשיים. הוא היה חבר בתנועת בית"ר וברבות הימים היה למדריך, אהוב וחביב על חניכיו הרבים. מטעם בית ספרו נשלח עם משלחת הנוער, שיצאה לייצג את ישראל באירופה, וחזר מסיוורו זה גדוש רשמים וחווייות.

נעוריו

תמיר היה גבוה וחסון כשמו, חבר טוב, בוגר ובעל נפש עדינה. הוא אהב לקרוא שירה, בעיקר את לאה גולדברג ואף כתב שירים. אחיו ששון אמר עליו: "כל שניתן לומר עליו, ניתן להתמצות בשתי מילים - 'מסירות והקרבה'.

הוא היה מוכן לעזור לכל אדם, בכל מצב. הייתה לו ראייה מפוכחת כשל מבוגר, אך תמיד חיפש את השלמות ואת הצדק. פיעמה בו תחושת אחריות רבה, וכל שהחל לעשות לא פסק מעשותו עד שהשלימו".

נעוריו

יעקב חייט, חברו של תמיר, כתב עליו: "חבר ילדות אמיתי שנחוש לעזור לכל אחד ספורטאי מצויין שהביס את כולנו בדרך לסל. חייכן ובעל כושר ביטוי שכתב שירים עזר בלימודים לחבריו".

תפילה/סיילס-תמיר אליעזר

”אלוהים

רצינו שתרד מדי פעם למטה,
לחוש בניכור, בקרירות שבלב
בחוד המתכת המאיים לפרוע,
בנפץ האדיר שעוד רגע יבקע.
רצינו שתראה גם את אמא
מעלעלת דמעות בגרונה,
וזה הילד הקט ששאל אך
’למה?’ - והעולם כולו שותק
אין מענה.

קצנו בכל אלה. אלוה,
אין עמנו כוח להכיל זאת יותר.
ידענו כולנו כי עצמת מגבוה
אך מעולם לא ידענו כי עצמת
מהביט...
אלוהים,
עשה שזה ייגמר...!”

שירותו הצבאי

תמיר גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1971. תחילה הוצב לחטיבת "גולני" ואחרי-כן לחיל הרפואה, ובמסגרתו השתלם בקורס לחובשים קרביים. הוא היה חייל טוב, אהוב על מפקדיו ואהוד על חבריו. חברו סיפר כי "במסעות תמיד היה מסייע לחלשים. כשטיפל בפצועים עבד במהירות, בשקדנות ובזריזות, שהייתה בניגוד גמור לממדי גופו הגדולים ולידיו הגדולות".

שירותו הצבאי

כשפרצה מלחמת יום הכיפורים היה
תמיר בביתו ומיד חש להצטרף לחבריו
ברמת הגולן. ימים ולילות טיפל
בפצועים ללא ליאות ובתושייה רבה.
באחד מימי הקרבות אסף פצוע סורי
ואף בו טיפל במסירות רבה.

נפילתו

תמיר נמנה עם חיילי כוח שהתרכז בתל-שמש לצאת לפעולה מעבר לקווי האויב. מפקדו כתב עליו: "תמיר ז"ל ביצע את תפקידו כחובש פלוגתי בצורה מושלמת ומופתית, באומץ לב, במסירות ובנאמנות. הוא היה חובש טוב ואהוד על הכל".

נפילתו

ביום כ"ב בתשרי תשל"ד (18.10.1973) לפתע נתכה על הכוח של תמיר אש ארטילרית ותמיר נהרג במקום. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין בקרית-שאול. השאיר אחריו אב, אם, שני אחים ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

הנצחתו באנדרטאות

אנדרטה לחללי בית הספר על שם קרון ראשון לציון

אנדרטה לבני העיר שנפלו במערכות ישראל בת ים

הנצחתו באנדרטאות

אנדרטה לבני שיכוני המזרח שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון

אנדרטה לזכר בני העיר שנפלו במערכות ישראל ראשון לציון

הנצחתו באנדרטאות

אתר הנצחה לחללי חיל הרפואה, חיפה

אתר הנצחה ומוזיאון חטיבת גולני צומת גולני